

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR R. S.**

Protokolant: D. G.

w obecności Rej. Prokuratora: D. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11.02.2016 r., 05.04.2016 r., 21.04.2016 r., 24.05.2016 r., 09.06.2016 r., 28.06.2016 r.

sprawy przeciwko **M. N. (1) (N.)**, urodzonemu (...) w miejscowości P. –Niemcy, synowi J. i A. z domu O.,

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 27 sierpnia 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. G. (1) lat 86 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) na kwotę 5.000,00 złotych w S. C. Banku mieszczącym się przy ul. (...), z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 4.500, 00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

II. w dniu 21 października 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził M. W. (1) lat 68 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu w firmie (...), wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy w kwocie 800 złotych z tytułu przedterminowej spłaty tego zobowiązania, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w Oddziale A. Banku mieszczącym się w Galerii (...) przy ul. (...), z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 10.560,00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

III. w okresie 14-21 sierpnia 2014 roku, w P. Tryb. woj. (...), oraz w Z. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. K. (1) lat 79 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowych zobowiązań finansowych, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując:

- w dniu 14 sierpnia 2014 roku umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000,00 złotych w oddziale (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...),

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200,00 złotych w oddziale (...) S.A. Mieszcącym się w Z. przy ul. (...), a następnie przywłaszczył sobie bez jej zgody kwoty odpowiednio 18.000,00 złotych i 5.200,00 złotych, oraz ukrył oryginały umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...) u umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000, 00 złotych w (...),

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

IV. w dniu 14 listopada 2014 roku, w P. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził T. K. (1) lat 67 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że zaoferował pokrzywdzonej pomoc w zaciągnięciu kredytu przeznaczonego na remont co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 7.000,00 złotych w (...) Bank S.A. mieszcącym się w P. przy ul. (...), a jednocześnie w powyższej umowie wskazał do przelewu środków pieniężnych swoje konto bankowe w Banku (...) S.A. o nr (...) i przywłaszczył w ten sposób kwotę 7.000,00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

1) oskarżonego M. N. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów z punktu I, II i IV polegających na tym, że:

a) w dniu 27 sierpnia 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. G. (1) (lat 87) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) o kredyt gotówkowy z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. ul. (...) (Oddział w B.) na kwotę 6573,17 złotych z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 5.000 złotych, z których to pieniędzy po ich wypłacie pokrzywdzonej przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 4.500 złotych oraz ukrył oryginał umowy o kredyt gotówkowy nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

to jest przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk i art. 4 §1 kk,

b) w dniu 21 października 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził M. W. (1) (lat 68) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu w firmie (...), wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy w kwocie 800 złotych z tytułu przedterminowej spłaty tego zobowiązania, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę o pożyczkę gotówkową nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...) mieszcącym się w (...)” przy ul. (...) w B., z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 12 000 złotych, z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 10.580 złotych, oraz ukrył oryginał umowy o pożyczkę gotówkową nr (...), czym działał na szkodę (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W.,

to jest przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk i art. 4 §1 kk,

c) w dniu 14 listopada 2014 roku, w P. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził T. K. (1) (lat 67) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że zaoferował pokrzywdzonej pomoc w zaciągnięciu kredytu przeznaczonego na remont, co też

pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) na kwotę 9846,67 złotych w (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...), z czego kwota 7000 złotych była przeznaczona na cele konsumpcyjne, a jednocześnie w powyższej umowie wskazał do przelewu środków pieniężnych swoje konto bankowe w Banku (...) S.A. o numerze (...) i przywłaszczył w ten sposób bez zgody pokrzywdzonej kwotę 7.000 złotych, która została przelana przez Bank na ww. konto oraz ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z/s przy ulicy (...) w W.,

to jest przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 4§1kk i przyjmując, że czyny z punktów od 1a do 1c stanowią ciąg przestępstw na podstawie art. 286 § 1kk w zw. z art. 91 §1 kk w z art.11§3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2) oskarżonego M. N. (1) w ramach zarzucanego mu czynu z punktu III uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 14 do dnia 21 sierpnia 2014 roku, w P. woj. (...) oraz w Z. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby, doprowadził H. K. (1) (lat 78) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowych zobowiązań finansowych, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując:

- w dniu 14 sierpnia 2014 roku umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000 złotych w (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...),

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200 złotych w Oddziale (...) S.A. mieszczącym się w Z. przy ul. (...);

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000 złotych w (...), a następnie oskarżony przywłaszczył sobie bez jej zgody kwoty odpowiednio 18.000 złotych, 5.200 złotych i 10.000 złotych, po czym oddał jej z przywłaszczonych pieniędzy 2500 złotych oraz ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), umowy pożyczki nr (...) i umowy pożyczki nr (...), czym działał na szkodę H. K. (1) oraz (...) Banku S.A. z/s przy ulicy (...) w W., (...) S.A. z/s w W. i (...),

to jest przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286 § 1kk i art. 284 §1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 §1 kk i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3) na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 86§1 kk wymierza oskarżonemu M. N. (1) karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

4) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 24 października 2014 r.;

5) na podstawie art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego M. N. (1) z tytułu obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych:

- H. G. (1) za czyn z punktu 1a kwotę 4500 (cztery tysiące pięćset) złotych,

- M. W. (2) za czyn z punktu 1b kwotę 10580 (dziesięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt) złotych,

- T. K. (1) za czyn z punktu 1c kwotę 7000 (siedem tysięcy) złotych,

- H. K. (1) za czyn z punktu III kwotę 30700 (trzydzieści tysięcy siedemset) złotych;

6) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty i 439,24 (czteryście trzydzieści dziewięć 24/100) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 879/15

UZASADNIENIE

M. N. (1) został oskarżony o to, że:

I w dniu 27 sierpnia 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. G. (1) lat 86 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) na kwotę 5.00,00 złotych w S. C. Banku mieszczącym się przy ul. (...), z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 4.500, 00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

II w dniu 21 października 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził M. W. (1) lat 68 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu w firmie (...), wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy w kwocie 800 złotych z tytułu przedterminowej spłaty tego zobowiązania, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w Oddziale A. Banku mieszczącym się w (...) przy ul. (...), z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 10.560,00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

III w okresie 14-21 sierpnia 2014 roku, w P. Tryb. woj. (...), oraz w Z. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. K. (1) lat 79 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowych zobowiązań finansowych, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując:

- w dniu 14 sierpnia 2014 roku umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000,00 złotych w oddziale (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...),

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200,00 złotych w oddziale (...) S.A. mieszczącym się w Z. przy ul. (...), a następnie przywłaszczył sobie bez jej zgody kwoty odpowiednio 18.000,00 złotych i 5.200,00 złotych, oraz ukrył oryginały umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...) u umowy pożyczki nr (...), czym działał na jej szkodę,

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000, 00 złotych w (...),

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk ,

IV w dniu 14 listopada 2014 roku, w P. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził T. K. (1) lat 67 do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że zaoferował pokrzywdzonej pomoc w zaciągnięciu kredytu przeznaczonego na remont co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 7.000,00 złotych w (...) Bank

S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...), a jednocześnie w powyższej umowie wskazał do przelewu środków pieniężnych swoje konto bankowe w Banku (...) S.A. o nr (...) i przywłaszczył w ten sposób kwotę 7.000,00 złotych, oraz ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), czym działał na jej szkodę,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk,

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2014 roku do miejsca zamieszkania H. K. (1) w S. przyjechał M. N. (1). Znał on pokrzywdzoną, która wówczas miała 78 lat, gdyż w przeszłości zakładał w jej domu okna. Będąc na miejscu wytłumaczył H. K. (1), że należy jej się zwrot pieniędzy z wcześniej zaciągniętej pożyczki na wymianę tych okien i ma pojechać z nim do banku i zabrać ze sobą dowód osobisty, odcinek z wypłaty renty, legitymację rencisty i decyzje ZUS z 2014 roku o przyznaniu renty. H. K. (1) wzięła ze sobą te dokumenty i udała się z oskarżonym jego samochodem marki O. (...) nr rej (...) po zwrot obiecanych przez niego pieniędzy. Oskarżony zawiózł pokrzywdzoną do P.. Tam w dniu 14 sierpnia 2014 roku H. K. (1) zawarła umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000 złotych w oddziale (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...). Kolejny raz oskarżony przyjechał do pokrzywdzonej w dniu 21 sierpnia 2014 roku. Wykorzystując jej nieporadność wynikającą z podeszłego wieku zabrał ją kolejny raz ze sobą swoim samochodem, aby zaciągnęła kolejne zobowiązania finansowe pod pozorem, że ma mieć zwrócone jakieś pieniądze. W tym dniu (21 sierpnia 2014 roku) H. K. (1) podpisała umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200 złotych w oddziale (...) S.A. mieszczącym się w Z. przy ul. (...). Również w dniu 21 sierpnia 2014 roku H. K. (1) za namową oskarżonego pojechała z nim do J. i podpisała umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000 złotych w (...). M. N. (1) przywłaszczył sobie bez zgody H. K. (1) kwoty odpowiednio 18.000 złotych i 5.200 złotych, które były wypłacone jej przez (...) Bank (...) S.A. w związku z podpisanymi umowami kredytu i pożyczki oraz kwotę 10.000 złotych z udzielonej pożyczki przez (...)” oraz ukrył oryginały umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), umowy pożyczki nr (...). Z przywłaszczonych pieniędzy oskarżony oddał H. K. (1) 2500 złotych.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. N. k- 478 i k-480 w zw. z k -89, k-333, k-384-385, zeznania świadka H. K. k-479-480 w zw. z k- 129 od słów „ w okresie” do k-128 do słów„ na bok”, i z k -354v od słów„ w sierpniu 2014” do słów „ ze słuchem”, umowa kredytu nr (...) k-209-215, dokumenty do umowy k-216-225,umowa pożyczki nr (...) k-264, wniosek o pożyczkę k-265, pismo od (...) ” k -377).

M. N. (1) w 2009 roku wstawiał okna w domu H. G. (1) zamieszkałej w miejscowości Z.. W 2013 roku przyjechał do domu pokrzywdzonej i w rozmowie z nią powiedział, że należy jej się zwrot pieniędzy z banku i w związku z tym, żeby z nim pojechała do C. w tej sprawie. H. G. (1) nie pojechała wówczas z oskarżonym, gdyż nie powiedział jej nic bliżej na temat z jakiego tytułu ma otrzymać zwrot pieniędzy. Kolejny raz oskarżony odwiedził pokrzywdzoną w miesiącu lipcu 2014 roku, a następnie w dniu 26 sierpnia 2014 roku. Ponownie chciał, aby H. G. (1) z nim pojechała, ale ona odmówiła. M. N. (1) przyjechał do H. G. (1) następnego dnia 27 sierpnia 2014 roku i poinformował ją, że inne osoby już odbierają pieniądze z banku i aby pokrzywdzona jechała z nim do C. po odbiór pieniędzy. Pokrzywdzona, która miała wówczas 87 lat uwierzyła oskarżonemu i pojechała z nim jego samochodem po odbiór pieniędzy z banku , który miał być w C.. Oskarżony nie pojechał z pokrzywdzoną do C. tylko w stronę miejscowości G. i następnie byli w jakimś banku, ale nie załatwili tam żadnych formalności . W tym dniu oskarżony przywiózł pokrzywdzoną do B. i udał się z nią do S. C. Banku mieszczącego się przy ul. (...), gdzie pod pozorem zwrotu obiecanych pieniędzy podpisała umowę nr (...) o kredyt gotówkowy z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. ul. (...) (oddział w B.) na kwotę 6573,17 złotych z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 5.000 złotych. Kwotę 5000 złotych wypłacono pokrzywdzonej gotówką. Pieniądze pokrzywdzona schowała do torebki i udała się w drogę powrotną do domu samochodem oskarżonego. Na miejscu M. N. (1) powiedział H. G. (1), że chce przeliczyć pieniądze, które dostała, gdyż w banku były liczone za szybko. Po przeliczeniu pieniędzy zabrał dla siebie bez zgody pokrzywdzonej kwotę 4.500 złotych, a 500 złotych jej oddał. Następnie odjechał samochodem i ukrył oryginał umowy o kredyt gotówkowy nr (...), którą podpisała H. G. (1). W dniu 28 sierpnia 2014 roku do domu pokrzywdzonej przyjechał oskarżony i zaproponował , że może jej oddać 1000 złotych i mniej będzie miała do spłaty, ale pokrzywdzona nie zgodziła się na tę propozycję i o zaistniałym zdarzeniu powiadomiła Policję.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. N. k- 478 i k-482 w zw. z k -89, k-333, k-384-385, zeznania świadka H. G. k- 481-482 w zw. z k-66 v od słów,, w roku 2013” do słów (...) w zw. z k-72 od słów „, chcę dodać” do słów,, umowy pożyczki” w zw. z k 84 v od słów,, chcę dodać” do słów „, kredytowej”, umowa nr (...) k-292-293, wniosek o udzielenie kredytu k-294).

W dniu 16 października 2014 roku na telefon komórkowy M. W. (2) zadzwonił oskarżony i powiedział, że chce rozmawiać z jego matką. M. N. (1) znał M. W. (1), gdyż około 5-6 lat wcześniej zakładał u niej drzwi w domu, na które brała kredyt w firmie (...). W rozmowie z pokrzywdzoną oskarżony poinformował ją, że należy jej się zwrot nadpłaconych pieniędzy w kwocie 800 złotych z tytułu zaciągniętego wówczas kredytu, a nawet może to być kwota 1000 złotych. Następnego dnia oskarżony przyjechał do miejsca zamieszkania M. W. (1) w miejscowości G.. Ponownie namawiał ją na wyjazd z nim do banku po zwrot pieniędzy dla niej. Gdy M. W. (1) powiedziała, że jest schorowana i upoważni syna do załatwienia wszelkich formalności, oskarżony nie zgodził się na takie rozwiązanie, gdyż twierdził, że pokrzywdzona musi być osobiście po odbiór pieniędzy w banku. W dniu 21 października 2014 roku oskarżony ponownie przyjechał do domu M. W. (1) i nakłaniał ją do pojechania z nim po odbiór pieniędzy z banku. Pokrzywdzona zgodziła się i pojechała razem z M. N. (1) jego samochodem. Najpierw pojechali do (...) Banku Spółdzielczego Filia w G., gdzie pokrzywdzona pobrała wyciąg z jej konta za miesiąc maj 2014 roku. Następnie mieli jechać do R., ale ostatecznie oskarżony powiedział, że pojedą do P., gdyż tam załatwią wszystko szybciej, bo ma kolegę w banku. Po przyjeździe do P. oskarżony zaprowadził pokrzywdzoną do G. (...) Banku przy ulicy (...). Po sprawdzeniu zdolności kredytowej pokrzywdzonej pracujący tam agent P. P. (1) poinformował M. W. (1), że oferta może być na kwotę 28000 złotych i zapytał jaka kwota kredytu ją interesuje. Oskarżony powiedział, że 15000 złotych natomiast pokrzywdzona poinformowała P. P. (1), że nie chce żadnego kredytu i miała otrzymać zwrot pieniędzy z banku. Widząc, że sytuacja się skomplikowała oskarżony poinformował obsługującego ich pracownika banku, że wyjdzie z pokrzywdzoną na zewnątrz i wszystko uzgodnią. Następnie oskarżony zawiózł pokrzywdzoną do B., gdzie pod pozorem zwrotu jej pieniędzy podpisała umowę o pożyczkę gotówkową nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...) mieszczącym się w (...) przy ul. (...), z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 12 000 złotych. Oskarżony chciał, aby to była kwota 15000 złotych, ale pracownica banku powiedziała, że zdolność kredytowa pokrzywdzonej wynosi 12000 złotych i tyle kredytu może uzyskać. W czasie załatwiania formalności oskarżony przedstawił pokrzywdzoną jako swoją ciocię, która chce uzyskać kredyt na remont dachu. Po wypłacie pieniędzy pokrzywdzonej oskarżony jeszcze w pomieszczeniu(...) zabrał M. W. (1) te 12000 złotych i po ich przeliczeniu dał jej łącznie kwotę 1420 złotych, a pozostałe pieniądze pozostawił sobie bez jej zgody. Ponadto ukrył oryginał umowy o pożyczkę gotówkową nr (...), którą podpisała M. W. (1). Po powrocie do domu pokrzywdzona powiedziała synowi, że musiała podpisać umowę kredytową, aby otrzymać zwrot pieniędzy. M. W. (2) natychmiast zatelefonował na numer telefonu, z którego dzwonił do niego wcześniej oskarżony i rozmawiał z M. N. (1) o zaciągniętym kredycie przez M. W. (1). Oskarżony twierdził, że nie było podpisanej żadnej umowy kredytowej, a jedynie pokrzywdzona pokwitowała odbiór pieniędzy, które jej się należały. M. W. (2) poinformował oskarżonego, że o zaistniałym zdarzeniu informuje Policję, gdyż uważa, że jego matka została oszukana. Słyszac to oskarżony zapewnił, że 22 października 2014 roku przyjedzie wyjaśnić całą sprawę, ale nie przyjechał. Całe zadłużenie kredytowe za swoją matkę spłacił M. W. (2). M. W. (1) zmarła 13 sierpnia 2015 roku.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. N. k- 478 w zw. z k -89, k-333, k-384-385, zeznania świadków M. W. (1) k-482 w zw. z k-3-5 i k-41-42, M. W. (2) k-519-520 w zw. z k-38v od słów,, w dniu 16 października” do słów „, o przestępstwie”, P. P. k- 521-522 w zw. z k 43v od słów,, pracuję ” do k-44v do słów „, udzielony kredyt”, odpis skrócony aktu zgonu M. W. k-447, umowa o pożyczkę nr (...) k-246-250).

W dniu 05 stycznia 2014 roku do miejsca zamieszkania T. K. (1) w miejscowości M. przyjechał M. N. (1), który przedstawił się jako przedstawiciel firmy (...) z siedzibą w R. i zaferował jej wymianę okien w domu. T. K. (1) zgodziła się i usługa ta została wykonana w lutym 2014 roku. Pokrzywdzona zapłaciła za wymianę okien 5000 złotych. Na ten cel razem z synem M. wzięli pożyczkę w P. w kwotach po 2500 złotych. Następnie oskarżony czasami przyjeżdżał do syna pokrzywdzonej . H. K. (3) zdecydowała się na remont wnętrza domu i w tym celu chciała uzyskać pożyczkę w kwocie 4000 złotych. Na ten temat rozmawiała z oskarżonym, który zaferował się, że ją zawiezie do G. (...) Banku

w P.. Na miejscu M. N. (1) namówił pokrzywdzoną do wzięcia większej kwoty kredytu. Oskarżony przy pracownicy banku zwracał się do pokrzywdzonej „ciociu”. W tym samym dniu (14 listopada 2014 roku) T. K. (1), która miała wówczas 67 lat podpisała umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) na kwotę 9846,67 złotych w (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...), z czego kwota 7000 złotych była przeznaczona na cele konsumpcyjne. Jednocześnie w powyższej umowie oskarżony wskazał do przelewu środków pieniężnych swoje konto bankowe w (...) Bank (...) S.A. o numerze (...) i przelane tam pieniądze przywłaszczył bez zgody pokrzywdzonej. Ponadto zabrał i ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...) podpisanej przez T. K. (1). Następnego dnia oskarżony przyjechał do domu pokrzywdzonej i powiedział, że bank nie udzielił jej kredytu i namawiał ją na wzięcie kredytu w innych bankach. Po upływie kilku dni pokrzywdzona otrzymała harmonogram spłaty zaciągniętego kredytu. Natychmiast o tym fakcie poinformowała oskarżonego. Wówczas M. N. (3) przyjechał do niej i powiedział jej, że zwiezie ją do banku w K., aby wzięła pożyczkę. Pojechali razem oraz z synem pokrzywdzonej do K.. Na miejscu T. K. (1) powiedziała oskarżonemu, że nie weźmie żadnej pożyczki Wówczas zdenerwowany oskarżony wyjął z kieszeni pokrzywdzonej dokumenty dotyczące spłaty zaciągniętego przez nią wcześniej kredytu i podarł je. Namawiał jeszcze pokrzywdzoną na wzięcie kredytu w innej miejscowości, a gdy nie wyraziła zgody zerwał z nią kontakt i nie zwrócił jej pieniędzy, które zostały przelane na jego konto w związku z zaciągniętym przez pokrzywdzoną kredytem.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. N. k- 478 w zw. z k -89, k-333, k-384-385, zeznania świadków T. K. k- 614 w zw. z k-608-609 w zw. z k-563-564, 567-568,570-571, M. K. k- 609 w zw. z k-574-575 , D. P. k-523-524 w zw. z k-334v od słów,, ja przypominam ” do słów „ w placówce” , J. G. k-522-523 w zw. z k 338v od słów,, ja pamiętam ” do k- 339 do słów „, żadnego wpływu”, umowa o kredyt nr (...) k-308—314, dokumenty dotyczące umowy k-316-322, polecenie przelewu k-323, pismo z G. Banku k-307).

Oskarżony **M. N. (1)** ma 43 lata, jest żonaty, nie ma dzieci. Posiada wykształcenie średnie- z zawodu jest technikiem elektrykiem, pracuje dorywczo zarabiając 2500 złotych miesięcznie. W przeszłości był karany sądownie – w tym za umyślne przestępstwa podobne) (dowód: wyjaśnienia oskarżonego k-477, karta karna k-495-496).

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem na rozprawie w dniu 11.02.2015 roku oskarżony nie przyznał się do dokonania oszustw, ale stwierdził, że załatwiał sprawy opisane w zarzutach i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że panią G. znał od 2005 -2006 roku, gdyż zakładał u niej rolety. W dniu 27.08.2014 roku pojechał do jej miejsca zamieszkania zapytać czy chce sobie zmienić okna w domu. Zaoferował jej pomoc w załatwieniu kredytu na ten cel. Pojechali razem samochodem oskarżonego do banku w R., ale tam nie udzielono pokrzywdzonej kredytu. Następnie udali się do S. C. Banku w B. na ulicy (...) i tam udzielono H. G. (1) kredytu w kwocie 5000 złotych, gdyż taką sumę chciała. Po pobraniu pieniędzy H. G. (1) dała oskarżonemu kwotę 4500 złotych jako zapłatę za wymianę okien w jej domu, a sobie pozostawiła kwotę 500 złotych. Na drugi dzień oskarżony pojechał do domu H. G. (1) uzgodnić termin wymiany okien, ale jej syn kategorycznie nie wyraził na to zgody. Pieniądzy, które dostał oskarżony nie zwrócił pokrzywdzonej. M. N. (1) wyjaśnił, że był z M. W. (1) w A. Banku w B.. Tam pokrzywdzona otrzymała kredyt na kwotę ponad 10000 złotych, z którego część pieniędzy była przeznaczona dla oskarżonego jako zapłata za montaż drzwi w jej domu, który miał zrobić. Od pokrzywdzonej oskarżony otrzymał 10000 złotych jako zaliczkę za tą usługę. W tym samym dniu do oskarżonego dzwonił syn M. W. (1) i zażądał, aby oddał pieniądze, które otrzymał od jego matki. M. N. (1) obiecał mu, że do końca tygodnia odda pieniądze, ale tego nie uczynił. Odnośnie zarzutu z pkt III i IV oskarżony wyjaśnił, że zna H. K. (1). W sierpniu 2014 roku spotkał ją przypadkowo, gdy przejeżdżał przez miejscowość, w której ona mieszka. W rozmowie z pokrzywdzoną ustalił, iż dokona wymiany dachu w jej domu. W celu uzyskania pieniędzy na ten cel zawiózł ją do G. Banku w P.. Wszystkie formalności tam załatwiała H. K. (1) i uzyskała kredyt. Następnie oskarżony odwiózł ją do domu i tam dostał od niej kwotę 12000 złotych tytułem zaliczki za wymianę dachu i drzwi. Usługę tę miał wykonać ojciec oskarżonego i to on dostał pieniądze, ale pokrzywdzona zrezygnowała z tej usługi. Zdaniem oskarżonego jego ojciec oddał pieniądze H. K. (1). Jeżeli chodzi o zarzut z pkt IV oskarżony wyjaśnił, że było zlecenie w firmie, której pracował na wymianę okien u pokrzywdzonej. Zajął się tym zleceniem i pojechał do pokrzywdzonej. Ponieważ nie miała pieniędzy zawiózł ją do jakiegoś banku po kredyt. Być może było to w P.. Po uzyskaniu kredytu Pani K. przekazała oskarżonemu kwotę 4000 złotych, a usługę wymiany

okien u niej wykonał Pan A.. Natomiast oskarżony wymienił jej rolety. Jak firma (...) chciała jej wymienić drzwi to nie zostali wpuszczeni przez syna pokrzywdzonej. M. N. (1) wyjaśnił, że z pieniędzy otrzymanych od pokrzywdzonej zostawił sobie 800 złotych za wymianę rolet, a resztę pieniędzy przekazał Panu A.. Oskarżony dodatkowo wyjaśnił, że nie był nigdy z Panią K. w J. i nie wie dlaczego ona pomawia go o czyn związany z uzyskaniem tam pożyczki w (...).

(dowód wyjaśnienia oskarżonego k- 478 w zw. z k -89, k-333, k-384-385, k-480,k-482).

Z ustaleń Sądu wynika, iż M. N. (1) już przed 2010 rokiem pracował w firmie w R., która zajmowała się remontami domów, a w szczególności wymianą okien, drzwi, zakładaniem rolet. W związku z tym w różnym okresie czasowym przed dokonaniem zarzucanych mu czynów miał osobisty kontakt z pokrzywdzonymi wykonując w ich domach tego rodzaju usługi i wiedział o wcześniej zaciągniętych przez te osoby kredytach i pożyczkach na te cele. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają wyjaśnienia oskarżonego, które w tej części zasługują na wiarę. Korespondują z nimi zeznania pokrzywdzonych H. K. (1), H. G. (1), M. W. (1) i T. K. (1), które potwierdziły, że oskarżony wykonywał w ich domu usługi remontowe. Jest rzeczą oczywistą, że oskarżony kojarzył pokrzywdzone jako osoby w podeszłym wieku, znał ich adresy, a także miał numer telefonu do syna M. W. (1). Zeznania świadków H. K. (1), M. W. (1) H. G. (1) i T. K. (1) są logiczne, spójne i zasługują na wiarę. W szczególności wszystkie pokrzywdzone konsekwentnie zeznały, że nie zalegały z zapłatą za wcześniej wykonane usługi w ich domach przez oskarżonego i wszelkie z tego tytułu należności zostały przez nie uregulowane i nie zaciągały kredytów w celu dania zaliczki oskarżonemu. Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której twierdził, że kolejne kredyty które brały pokrzywdzone były im potrzebne na sfinansowanie kolejnych remontów w ich domach, które on miał wykonywać, a pieniądze, które wziął z tych kredytów były albo zaliczkami na te remonty, albo zapłatą za poprzednio wykonane usługi. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż oskarżony nie przedstawił żadnych dokumentów, które potwierdzałyby jego wyjaśnienia w tej części, której podał, że niektóre pokrzywdzone nie zapłaciły jeszcze w całości należności za wykonane wcześniej przez niego usługi. Gdyby taki dług istniał byłyby wezwania do zapłaty lub wręcz pozwy cywilne wnoszone przez oskarżonego lub firmę, w której pracował przeciwko pokrzywdzonym. Z ustaleń Sądu wynika zatem, że M. N. (1) w okresie objętym zarzutami odwiedzał kolejno pokrzywdzone, aby nakłonić je do wzięcia kredytów lub pożyczek obiecując im zwrot pieniędzy z banku, aby następnie pieniądze uzyskane z tych kredytów przywłaszczyć. Jedynie w przypadku T. K. (1), która faktycznie chciała wziąć kredyt w kwocie 4000 złotych na remont domu oskarżony nie obiecywał jej zwrotu pieniędzy, które jej się rzekomo należały. Jednak i w tym przypadku natychmiast wykorzystał zaistniałą sytuację podwołując ją do P., gdzie w placówce G. Banku namówił pokrzywdzoną na wzięcie większego kredytu, a do przelewu pieniędzy wskazał swoje konto bankowe, na które została mu przelana kwota 7000 złotych, których nie oddał pokrzywdzonej. Sposób działania oskarżonego był podobny, gdyż wzbudzał zaufanie pracownika banku zwracając się do pokrzywdzonej „ciociu”. Sąd dał wiarę zeznaniom T. K. (1), z których wynika, że oskarżony usiłował „naciągnąć” ją na wzięcie kolejnych kredytów twierdząc, że kredyt w kwocie 7000 złotych nie został jej udzielony. Dalsze zachowanie oskarżonego opisane przez T. K. (1) jednoznacznie świadczy o tym, że M. N. (3) od początku działał z zamiarem oszukania pokrzywdzonej i przywłaszczenia jej pieniędzy uzyskanych z udzielonego kredytu. W pełni zasługują na wiarę zeznania świadka M. K. (2), który potwierdził, że jego matka była razem z oskarżonym w P., gdzie podpisała umowę kredytową na 7000 złotych, ale żadnych pieniędzy od oskarżonego nie otrzymała, a zostały one przelane na jego konto. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej H. K. (1), że oskarżony pod pretekstem zwrotu dla niej pieniędzy z banku namówił ją na pojechanie z nim do banku po pieniądze , a faktycznie w dniu 14 sierpnia 2014 roku podpisała umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000 złotych w (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...). Pieniądze z tego kredytu zabrał pokrzywdzonej oskarżony. Podnieść należy, że Sąd miał możliwość odebrania zeznań od tego świadka na sali sądowej i z bezpośredniego kontaktu ze świadkiem jednoznacznie odniósł wrażenie, że ze względu na podeszły wiek była to najbardziej nieporadna pokrzywdzona. Podobnie nie budzi wątpliwości fakt , iż w dniu 21 sierpnia 2014 roku H. K. (1) za namową oskarżonego i w jego obecności podpisała umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200 złotych w oddziale (...) S.A. mieszczącym się w Z. przy ul. (...). Również pieniądze z tej pożyczki zabrał pokrzywdzonej oskarżony. Sam fakt zaciągnięcia tych zobowiązań finansowych przez H. K. (1) nie budzi wątpliwości ,co potwierdzają kserokopie umów dołączonych do akt sprawy. Sąd nie dał wiary oskarżonemu w tej części, której podał , że pieniądze przyznane H. K. (1) wziął jako zaliczkę na poczet przyszłego remontu w jej domu. Podnieść należy, że pokrzywdzona takiego faktu nie potwierdziła, aby miała dawać zaliczki oskarżonemu. Sąd

również nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, której podał, że w ogóle nie był z pokrzywdzoną w J., gdzie podpisała umowę pożyczki ze (...). Z ustaleń Sądu wynika, że w dniu 21 sierpnia 2014 roku H. K. (1) podpisała umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000 złotych w (...), i pieniądze z tej pożyczki także zabrał jej oskarżony. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia informacja ze (...) w J., z której wynika, że taka pożyczka w tym dniu była pokrzywdzonej tam udzielona. H. K. (1) nie kojarzyła nawet, że była w J. i podpisała kolejną umowę pożyczki, ale jest rzeczą oczywistą, że skoro w dniu 21 sierpnia 2014 roku oskarżony woził ją swoim samochodem w celu wzięcia przez nią pożyczki w P., to nikt inny nie zawiózł ją od razu w tym samym dniu do J. w celu wzięcia kolejnej pożyczki. Sąd dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej, iż oskarżony oddał jej 2500 złotych, a resztę pieniędzy przywłaszczył bez jej zgody.

Z ustaleń Sądu wynika, że kolejną osobą, którą w sierpniu 2014 roku oszukał oskarżony była H. G. (1), która miała wówczas 87 lat. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania pokrzywdzonej H. G. (1), które są logiczne i zasługują na wiary. Pokrzywdzona pamiętała, że oskarżony w sierpniu 2014 roku składał jej kilka razy wizyty w domu informując, że należy jej się zwrot pieniędzy z banku i proponował, aby z nim po nie pojechała jego samochodem. Także w przypadku H. G. (1) M. N. (1) w

wykonywał wcześniej w jej domu prace remontowe. Znał zatem jej adres i wiedział, że jest to osoba w podeszłym wieku. Przy kolejnej wizycie w dniu 27 sierpnia 2014 roku pokrzywdzona zdecydowała się pojechać z oskarżonym do C. po zwrot pieniędzy. Nie pojechali jednak do C. tylko do B., gdzie pokrzywdzona podpisała za namową oskarżonego umowę nr (...) o kredyt gotówkowy z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. ul. (...) (oddział B.) na kwotę 6573,17 złotych z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 5.000 złotych, z których to pieniędzy po ich wypłacie pokrzywdzonej oskarżony przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 4.500 złotych. Również w tym przypadku Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, której twierdził, że kwota 4500 złotych, którą oskarżony wziął z tego kredytu była za usługę, która wcześniej wykonał u H. G. (1). Tego rodzaju wyjaśnienia są linią obrony przyjętą przez oskarżonego. Podobny sposób działania oskarżony zastosował w stosunku do M. W. (1). Także u niej przeprowadzał wcześniej prace remontowe i wznowił z nią kontakt informując o możliwości uzyskania zwrotu pieniędzy w kwocie 800 złotych z banku w związku z wcześniej udzielonym jej kredytem. Z ustaleń Sądu wynika, że na skutek wprowadzenia w błąd pokrzywdzonej w dniu 21 października 2014 roku M. W. (1) pojechała z oskarżonym jego samochodem do B., gdzie podpisała umowę o pożyczkę gotówkową nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...) mieszczącym się w (...) przy ul. (...) z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 12 000 złotych, z których to pieniędzy M. N. (1) przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 10.580 złotych, oraz ukrył oryginał umowy o pożyczkę gotówkową nr (...) podpisanej przez M. W. (1). Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania pokrzywdzonej M. W. (1), które są logiczne, spójne i zasługują na wiary. Sąd ujawnił przez odczytanie zeznania tej pokrzywdzonej, gdyż zmarła w sierpniu 2015 roku. Z zeznaniami pokrzywdzonej korespondują zeznania świadka M. W. (2), który natychmiast, gdy dowiedział się, że jego matka podpisała umowę o kredyt podjął działania w celu wyjaśnienia tej sprawy, gdyż wiedział, że została ona oszukana. Sąd dał wiary zeznaniom M. W. (2) także w tej części, której podał, że spłacił cały kredyt za matkę, a oskarżony przywłaszczył kwotę 10580 złotych, gdyż 1420 złotych oddał M. W. (1) z wypłaconych jej 12000 złotych z tytułu udzielonego kredytu. O zamiarze działania w celu oszukania pokrzywdzonej przez M. N. (1) świadczą również zeznania świadka P. P. (1), którym Sąd dał wiary. Świadek ten jednoznacznie zeznał, że gdy oskarżony przywiózł M. W. (1) do oddziału G. Banku w P., w którym on pracował i poinformował pokrzywdzoną w jakiej wysokości może być jej udzielony kredyt, to M. W. (1) wyraźnie stwierdziła, że nie przyjechała tu po kredyt tylko po zwrot pieniędzy dla niej. Wcześniej oskarżony informował P. P. (1), że pokrzywdzona chce wziąć kredyt. Zeznania P. P. (1) korespondują z zeznaniami M. W. (1) jednoznacznie wskazując, że M. N. (1) działał w ten sam sposób w stosunku do kolejnej pokrzywdzonej w podeszłym wieku, aby ją oszukać. Sąd dał wiary zeznaniom świadków J. G. (2) i D. P. (2), które były obecne przy udzielaniu kredytu T. K. (1) i które zeznały, że była ona świadoma, że podpisuje umowę kredytową. W przypadku jednak tej pokrzywdzonej oskarżony wprowadził ją w błąd wskazując swoje konto, na które mają być przelane pieniądze z udzielonego kredytu i namówił na większą kwotę tego kredytu pokrzywdzoną niż faktycznie chciała wziąć, gdyż dobrze wiedział, że te pieniądze przywłaszczy sobie.

Sąd uznał za całkowicie wiarygodny nieosobowy materiał dowodowy w postaci informacji z K., kserokopii poszczególnych umów dotyczących udzielanych kredytów i pożyczek pokrzywdzonym Wszystkie w/w dokumenty

zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione i w ramach przyznanych im kompetencji, a wiarygodności tychże dokumentów nie zakwestionował strony postępowania.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie i analizując ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. M. N. (1) dopuścił się bowiem czynów naruszających normy prawne i zagrożonych przez ustawę sankcją karną, czyny te w ocenie Sądu są społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawy można przypisać winę. Oskarżony w chwili popełniania przypisanych mu czynów był pełnoletni i poczytalny, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynów. Nadto miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, ponieważ bezprawność czynu była rozpoznawalna. Przeciwnie, oskarżony zdecydował się na działanie niezgodne z prawem.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych Sąd przyjął, że M. N. (1) w ramach zarzucanych mu czynów z punktu I, II i IV popełnił ciąg przestępstw wypełniających dyspozycję art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk i art. 4 §1 kk polegający na tym , że :

a) w dniu 27 sierpnia 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził H. G. (1) (lat 87) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczność zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę nr (...) o kredyt gotówkowy z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. ul. (...) (Oddział B.) na kwotę 6573,17 złotych z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 5.000 złotych, z których to pieniędzy po ich wypłacie pokrzywdzonej przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 4.500 złotych, oraz ukrył oryginał umowy o kredyt gotówkowy nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

b) w dniu 21 października 2014 roku, w B. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził M. W. (1) (lat 68) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu w firmie (...), wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy w kwocie 800 złotych z tytułu przedterminowej spłaty tego zobowiązania, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowej pożyczki, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę o pożyczkę gotówkową nr (...) na kwotę 18.747,07 złotych w (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...) mieszczącym się w Galerii (...) przy ul. (...) z czego na cele konsumpcyjne była przeznaczona kwota 12 000 złotych, z których to pieniędzy przywłaszczył sobie bez jej zgody kwotę 10.580 złotych, oraz ukrył oryginał umowy o pożyczkę gotówkową nr (...), czym działał na szkodę (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W.,

c) w dniu 14 listopada 2014 roku, w P. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził T. K. (1) (lat 67) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że zaoferował pokrzywdzonej pomoc w zaciągnięciu kredytu przeznaczonego na remont, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) na kwotę 9846,67 złotych w (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...), z czego kwota 7000 złotych była przeznaczona na cele konsumpcyjne, a jednocześnie w powyższej umowie wskazał do przelewu środków pieniężnych swoje konto bankowe w Banku (...) S.A. o numerze (...) i przywłaszczył w ten sposób bez zgody pokrzywdzonej kwotę 7.000 złotych, która została przelana przez Bank na ww. konto oraz ukrył oryginał umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z/s przy ulicy (...) w W.,

Oskarżony M. N. (1) w ramach zarzucanego mu czynu z punktu III działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa art. 286 § 1kk i art.284 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art.11§2 kk i art. 4 §1 kk, gdyż dnia 21 sierpnia 2014 roku, w P. woj. (...), oraz w Z. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując przy tym nieporadność życiową starszej osoby doprowadził

H. K. (1) (lat 78) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, w ten sposób, że dysponując wiedzą na temat wcześniej zaciągniętego przez pokrzywdzoną kredytu, wprowadził ją w błąd informując o możliwości zwrotu pieniędzy, jednocześnie uzależniając w/w zwrot od konieczności zaciągnięcia nowych zobowiązań finansowych, co też pokrzywdzona uczyniła podpisując:

- w dniu 14 sierpnia 2014 roku umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 18.000 złotych w oddziale (...) Bank S.A. mieszczącym się w P. przy ul. (...),

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.200 złotych w oddziale (...) S.A. mieszczącym się w Z. przy ul. (...);

- w dniu 21 sierpnia 2014 roku umowę pożyczki nr (...) na kwotę 10.000 złotych w (...), a następnie oskarżony przywłaszczył sobie bez jej zgody kwoty odpowiednio 18.000 złotych, 5.200 złotych i 10000 złotych, po czym oddał jej z przywłaszczonych pieniędzy 2500 złotych oraz ukrył oryginały umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), umowy pożyczki nr (...) oraz umowy pożyczki nr (...) czym działał na szkodę H. K. (1) oraz (...) Banku S.A. z/s przy ulicy (...) w W., (...) S.A. z/s w W. i (...).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd przyjął znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił oskarżony z uwagi na działanie przestępcze z zamiarem bezpośrednim z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystanie nieporadności pokrzywdzonych z uwagi na ich podeszły wiek w celu przywłaszczenia ich mienia, dotychczasową karalność – w tym za umyślne przestępstwa podobne.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął ustabilizowany tryb życia oskarżonego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 286 § 1kk w zw. z art. 91 §1 kk w z art.11§3 kk wymierzył oskarżonemu za ciąg przestępstw opisanych w punkcie 1 wyroku karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z pkt III a/o na podstawie art. 286 § 1kk w zw. z art. 11§3 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art.86§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu M. N. (1) karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Sąd rozważał możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego poprzez zastosowanie art. 4§1 kk, a więc przepisu art. 69 kk obowiązującego przed 01.07.2015 roku. Jednak brak jest przesłanek do orzeczenia kary wolnościowej wobec oskarżonego, gdyż był już karany poprzednio za przestępstwa z art. 286§1 kk i nie zrobił nic w tej sprawie, aby chociaż częściowo naprawić wyrządzoną szkodę przestępstwem pokrzywdzonym.

Sąd natomiast nie orzekał kary grzywny wobec oskarżonego, gdyż w związku z nałożonym na niego obowiązkiem naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem nie byłby jej w stanie uiścić.

Na podstawie art. 46§1 kk Sąd zasądził od oskarżonego M. N. (1) z tytułu obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych :

- H. G. (1) za czyn z punktu 1a kwotę 4500 złotych,

- M. W. (2) za czyn z punktu 1b kwotę 10580 złotych;

- T. K. (1) za czyn z punktu 1c kwotę 7000 złotych;

- H. K. (1) za czyn z punktu III kwotę 30700 złotych.

Sąd zasądził ww. kwoty osobom fizycznym, a nie instytucjom udzielającym kredytu, gdyż instytucje te mają roszczenie w stosunku do osób, którym udzieliły kredytu, ponieważ umowy kredytowe nie zostały unieważnione. W sytuacji gdy oskarżony odda pieniądze pokrzywdzonym oni będą mieli możliwość je zwrócić instytucjom, które udzieliły kredytu.

Orzeczona oskarżonemu kara powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art., 627 kpk. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 złotych opłaty zgodnie z art. 2 ust1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. nr 49 , poz 223 ze zm.) i 439,24 złotych z tytułu zwrotu wydatków.